

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 3528/13**, rješavajući apelaciju **Franje Čarapine**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine- prečišćeni tekst («Službeni glasnik Bosne i Hercegovine» broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Ćeman, predsjednik

Mato Tadić, potpredsjednik

Zlatko M. Knežević, potpredsjednik

Valerija Galić, sutkinja

Miodrag Simović, sudija

Seada Palavrić, sutkinja

na sjednici održanoj 15. septembra 2016. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neosnovana apelacija **Franje Čarapine** podnesena protiv Presude Vrhovnog suda Federacije BiH broj 58 0 P 036085 11 Rev od 23. aprila 2013. godine, Presude Kantonalnog suda u Mostaru broj 58 0 P 036085 11 Gž 2 od 10. oktobra 2011. godine i Presude Općinskog suda u Mostaru broj 58 0 P 036085 07 P od 23. februara 2011. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Franjo Čarapina (u daljnjem tekstu: apelant) iz Čitluka, kojeg zastupa Semir Kajtaž, advokat iz Mostara, podnio je 10. avgusta 2013. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) apelaciju protiv Presude Vrhovnog suda Federacije BiH (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud) broj 58 0 P 036085 11 Rev od 23. aprila 2013. godine, Presude Kantonalnog suda u Mostaru (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 58 0 P 036085 11 Gž 2 od 10. oktobra 2011. godine i Presude Općinskog suda u Mostaru (u daljnjem tekstu: Općinski sud) broj 58 0 P 036085 07 P od 23. februara 2011. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Ustavni sud je donio Odluku broj *AP 4735/II* od 23. februara 2012. godine kojom je odbacio kao nedopuštenu apelantovu apelaciju podnesenu protiv Presude Kantonalnog suda broj 58 0 P 036085 11 Gž 2 od 10. oktobra 2011. godine i Presude Općinskog suda broj 58 0 P 036085 07 P od 23. februara 2011. godine, zato što je bila preuranjena budući da u vrijeme podnošenja te apelacije postupak po apelantovoj reviziji pred Vrhovnim sudom nije bio okončan.

3. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Vrhovnog suda, Kantonalnog suda, Općinskog suda, Agencije za državnu službu FBiH (u daljnjem tekstu: Agencija), Odbora Državne službe za žalbe (u daljnjem tekstu: Odbor) i Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) zatraženo je 15. juna 2016. godine da dostave odgovore na apelaciju.

4. Vrhovni sud je dostavio odgovor 17. juna 2016. godine, Agencija i Ministarstvo 23. juna 2016. godine, Kantonalni sud 24. juna 2016. godine i Općinski sud 1. jula 2016. godine. Odbor nije dostavio odgovor na apelaciju.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predočenih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način:

6. Apelant je Općinskom sudu podnio tužbu 3. decembra 2007. godine protiv Ministarstva, Agencije i Odbora kojom je tražio da se poništi akt Agencije broj 03-34-192-10/06 od 10. septembra 2007. godine, Rješenje Odbora broj 01-34-1262/07 od 23. oktobra 2007. godine i Rješenje Ministarstva broj Upl-08-34-136/07 od 11. maja 2007. godine u vezi sa postavljanjem državnog službenika na radno mjesto direktor Zavoda za mjeriteljstvo, te da se obavežu tuženi da po javnom konkursu, objavljenom u „Oslobođenju“ i „Službenim novinama FBiH“ broj 5/07, izvrše ponovni izbor kandidata u skladu sa uvjetima iz javnog konkursa, te da apelantu naknade troškove parničnog postupka. Nakon što je apelant na traženje Općinskog suda uredio tužbu, tužba je dostavljena svim tuženim na odgovor, te je zakazano pripremno i ročište za glavnu raspravu.

7. Općinski sud je donio Presudu broj 58 0 P 036085 07 P od 24. septembra 2009. godine kojom je odbio kao neosnovan u prethodnoj tački precizirani apelantov tužbeni zahtjev. U obrazloženju je navedeno da je na osnovu dokaza preciziranih u presudi utvrđeno da se apelant prijavio na konkurs za popunu radnih mjesta u Ministarstvu na poziciju direktora Zavoda za mjeriteljstvo, da je nakon provedene konkursne procedure apelant bio pozicioniran na listi uspješnih kandidata na drugom mjestu sa 82,72% od maksimalnog broja bodova, da je protiv obavještenja o navedenim rezultatima apelant podnio žalbu Agenciji, navodeći da formular na kojem je vršena ocjena usmenog ispita nije odgovarao postavljenim pitanjima na usmenom ispitu zbog čega je Agencija žalbu uvažila i ponovno provela proceduru usmenog ispita za apelanta, apelant je nakon ponovljenog usmenog ispita ponovno bio pozicioniran na drugom mjestu, te su njegovi rezultati zadržani kao rezervni za narednih šest mjeseci, do kada je trebalo da traje probni rad kandidata koji je postavljen na navedenu poziciju, te ukoliko on ne zadovolji, na poziciju bi bio postavljen apelant, da je apelant protiv navedenog novog obavještenja podnio Odboru žalbu tvrdeći da je kompletna konkursna procedura trebalo da bude ponovno provedena, a ne samo ponovljen usmeni dio ispita za apelanta, da je Odbor donio Rješenje broj 01-34-1262/07 od 23. oktobra 2007. godine kojim je apelantova žalba odbijena kao neosnovana nakon čega je apelant podnio predmetnu tužbu.

8. S tim u vezi, Općinski sud je naveo da je, razmatrajući prigovor stvarne i mjesne nadležnosti suda koji su istakli tuženi, utvrdio da je članom 1. stav 1. Zakona o državnoj službi FBiH (u daljnjem tekstu: Zakon) propisano da se ovim zakonom uređuje radnopravni status državnih službenika, dok je članom 8. istog zakona propisano da je upravni akt u smislu navedenog zakona akt kojim nadležni organ iz člana 4. tog zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca u nekoj upravnoj stvari, u konkretnom slučaju o apelantovom radnopravnom statusu. Navedeno je i da je Zakonom o sudovima FBiH propisano da su općinski sudovi mjesno i stvarno nadležni da u prvom stepenu sude u svim građanskopravnim sporovima među koje spadaju i radnopravni sporovi. Općinski sud je istakao da je, s obzirom na navedeno, neosnovan navedeni prigovor tuženih. Nadalje je navedeno da je predmetnim javnim konkursom na koji se apelant prijavio, pored općih uvjeta predviđenih članom 25. Zakona preciziranim u presudi, navedeno da kandidati moraju ispunjavati i posebne uvjete predviđene konkursom. Općinski sud je naveo da je uvidom u listu uspješnih kandidata Agencije utvrđeno da su, nakon provedene konkursne procedure, na poziciji broj 1 bili upisani Fehim Muratović i Željko Zovko sa po 87,09% ukupno osvojenih bodova na stručnom ispitu, na poziciji broj 2 apelant sa ukupno 82,72% bodova, na poziciji broj 3 Davor Lapajne sa 81,60% bodova, a na poziciji broj 4 Safet Jašar sa 73,83% osvojenih bodova. Nadalje je navedeno da je uvidom u zahtjev za mišljenje o postavljanju državnih službenika sa liste uspješnih kandidata Ministarstva utvrđeno da je u vezi sa dostavljanjem liste traženo i prethodno mišljenje Agencije, te da je na mjesto predložen i postavljen Željko Zovko.

9. Prema obrazloženju presude, utvrđeno je da je aktom Agencije broj 03-34-192-10/06 od 10. septembra 2007. godine apelant, kao jedan od kandidata prijavljenih na predmetni konkurs, obaviješten o rezultatima konkursa a da je apelant protiv navedenog akta podnio žalbu Odboru koji je žalbu uvažio, poništio predmetni akt Agencije i predmet vratio Agenciji na ponovni postupak kao što je već rečeno. Nakon toga Agencija je u odnosu na apelanta ponovila usmeni dio ispita poslije čega je aktom Agencije učinjeno novo bodovanje apelanta i apelant je ponovno zauzeo drugo mjesto na listi uspješnih kandidata. Protiv novog obavještenja o bodovanju apelant je podnio žalbu Odboru koji je rješenjem od 23. oktobra 2007. godine žalbu odbio uz obrazloženje da je usmeni dio ispita ponovljen samo u odnosu na apelanta s obzirom na to da su u međuvremenu akti o obavještanju ostalih kandidata (koji imaju karakter rješenja u upravnom postupku) postali pravosnažni s obzirom na to da ti kandidati nisu izjavljivali žalbu, ili su njihove žalbe odbijene.

10. Općinski sud je nadalje obrazložio da je članom 31. Zakona propisano da državnog službenika postavlja rukovoditelj organa državne službe uz prethodno pribavljeno mišljenje Agencije sa liste uspješnih kandidata, a u slučaju da rukovoditelj organa ne postupi prema

mišljenju Agencije, Agencija ima pravo žalbe Odboru, koji će donijeti konačnu odluku o tom pitanju. Također je navedeno da je članom 3. Pravilnika o jedinstvenim kriterijima, pravilima i postupku imenovanja i postavljanja državnih službenika u organima državne službe FBiH (u daljnjem tekstu: Pravilnik) propisano da listu uspješnih kandidata komisija za izbor dostavlja organu nadležnom za imenovanje a da se, u pravilu, za državnog službenika postavlja kandidat koji je osvojio najveći broj bodova. Imajući u vidu navedeno, Općinski sud je zaključio da su neosnovani apelantovi tužbeni navodi da je nezakonito postupljeno kada je na mjesto državnog službenika postavljen poimenično navedeni kandidat, te je donio presudu kao u dispozitivu.

11. Protiv navedene presude apelant je podnio žalbu Kantonalnom sudu koji je Rješenjem broj 58 0 P 036085 09 Gž od 2. septembra 2010. godine žalbu uvažio, osporenu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu. Kantonalni sud je obrazložio da je prvostepeni sud odbio apelantov tužbeni zahtjev pozivajući se na odredbu člana 31. Zakona kojom je propisano da državnog službenika postavlja rukovoditelj organa državne službe uz prethodno pribavljeno mišljenje Agencije s liste uspješnih kandidata, te da nije od utjecaja broj osvojenih bodova, ali da pri tome taj sud nije dao odgovor na pitanje da li je na ponovljeni usmeni ispit trebalo pozvati samo apelanta ili sve kandidate.

12. U ponovljenom postupku Općinski sud je donio Presudu broj 58 0 P 036085 07 P od 23. februara 2011. godine kojom je odbio navedeni tužbeni zahtjev. U obrazloženju je navedeno da je u ponovljenom postupku na osnovu dokaza preciziranih u presudi utvrđeno da je predmetna konkursna procedura provedena u skladu sa citiranim odredbama člana 31. Zakona, člana 3. Pravilnika, kao i čl. 26. do 31. Uredbe o uvjetima, načinu i programu za polaganje ispita općeg znanja i stručnog ispita za kandidate za državnu službu u FBiH i Uredbe o izmjenama i dopunama navedene uredbe (u daljnjem tekstu: Uredba) prema kojoj kandidati koji nisu izjavili žalbu protiv obavještenja o rezultatima konkursa, ili je nisu izjavili u tom pogledu, odnosno kandidati čije su žalbe odbijene nisu ni pozivani na ponovni intervju s obzirom na to da su njihova obavještenja postala pravosnažna, a time i presuđena stvar. Imajući u vidu navedeno, Općinski sud je donio presudu kao u dispozitivu.

13. Protiv navedene presude apelant je podnio žalbu Kantonalnom sudu koji je Presudom broj 58 0 P 036085 11 Gž 2 od 10. oktobra 2011. godine žalbu odbio i potvrdio osporenu presudu uz obrazloženje da je potpuno pravilan stav prvostepenog suda da kandidati koji nisu izjavili žalbu protiv obavještenja o rezultatima konkursa, ili je nisu izjavili u tom smislu, odnosno čije žalbe su odbijene, nisu ni trebali biti, niti su mogli biti pozvani na intervju s obzirom na to da, prema

mišljenju tog suda, provođenje konkursne procedure za izbor rukovodećeg državnog službenika nije upravni, već izborni proces.

14. Protiv navedene presude apelant je izjavio reviziju Vrhovnom sudu koji je Presudom broj 58 0 P 036085 11 Rev od 23. aprila 2013. godine reviziju odbio kao neosnovanu, kao i apelantov zahtjev za naknadu troškova revizionog postupka. U obrazloženju je ponovljeno utvrđeno činjenično stanje i pravni stav nižestepeni sudova, te istaknuto da je, suprotno tvrdnjama revizije, drugostepeni sud, rješavajući o apelantovoj žalbi, pravilno ocijenio da je prvostepeni sud izvedene dokaze prosudio po slobodnom uvjerenju i svoje uvjerenje opravdao uvjerljivim i logičnim razlozima da bi se moglo provjeriti da li ima pravnu i činjeničnu osnovu. Prema mišljenju tog suda, uvjerenje o neosnovanosti apelantovih navoda drugostepeni sud je opravdao valjanim razlozima, koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, s obzirom na to da nisu u suprotnosti sa zapisnicima o izvedenim dokazima i samim dokazima koji se nalaze u spisu predmeta, a imaju uporišta i u odredbama materijalnog prava primjenom kojih je razriješen sporni odnos.

15. S tim u vezi je navedeno da, dosljedno navedenom, proizlazi da se apelantovi revizijski navodi da je pred drugostepenim sudom ostvarena povreda odredaba parničnog postupka, u smislu odredaba člana 209. ZPP, pokazuju neosnovanim. Stoga, prema mišljenju tog suda, postojanje revizijskog osnova u vidu navedenih povreda odredaba parničnog postupka apelant neosnovano nalazi u tvrdnjama da prvostepeni sud nije postupio prema rješenju drugostepenog suda kojim je ranija prvostepena presuda ukinuta i predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje, sa jasnim uputama u kom pravcu treba da postupi prvostepeni sud, prvenstveno u pogledu sporne okolnosti da li je trebalo pozvati sve kandidate ili samo apelanta. Ocjenjujući da su u razrješenju spornog odnosa, slijedom označenih pravila materijalnog prava, prema zaključku Vrhovnog suda, nižestepeni sudovi u pogledu odlučnih činjenica utvrdili navedeno činjenično stanje, kojim je vezan i revizijski sud, te da su pravilno primijenili relevantne odredbe materijalnog prava i da je prvostepeni sud postupio u skladu sa rješenjem Kantonalnog suda, taj sud je zaključio da su apelantovi navodi izneseni u reviziji neosnovani. Imajući u vidu navedeno, Vrhovni sud je donio presudu kao u dispozitivu.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

16. Apelant smatra da mu je osporenim presudama prekršeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija). Kršenje navedenog prava apelant vidi u

proizvoljnoj primjeni materijalnog prava, te neopravdano dugom trajanju postupka iako se radilo o hitnom postupku. Apelant navodi sadržaj osporenih odluka, te ističe da je nesumnjivo da je zaključak redovnih sudova pogrešan, te da je na ponovni intervju trebalo pozvati sve kandidate, bez obzira što se nisu žalili, ili što su njihove žalbe odbijene, i izvršiti novi izbor kandidata, te da sudovi nisu dali odgovor na pitanje razlike između materijalne i formalne pravosnažnosti. Apelant traži da mu Ustavni sud, prema svojoj dosadašnjoj praksi, dosudi naknadu nematerijalne štete u iznosu od 4.800,00 KM zbog neopravdano dugog trajanja postupka.

b) Odgovor na apelaciju

17. Vrhovni sud je naveo da nije bilo kršenja prava na koja se apelant poziva, te da je apelacija neosnovana.

18. Kantonalni sud je naveo da u postupku pred tim sudom nije bilo kršenja prava na koja se apelant poziva, kao i da je predmet riješen u skladu sa pravilima rješavanja, te da je apelacija neosnovana.

19. Općinski sud je naveo hronologiju postupka, te istakao da nije bilo kršenja prava na koja se apelant u apelaciji poziva.

20. Agencija je ponovila utvrđene činjenice i relevantne propise, te istakla da je apelacija neosnovana i da je treba odbiti.

21. Ministarstvo je navelo da je procedura provedena u skladu sa pravnim propisima i da apelaciju zbog toga treba odbiti kao neosnovanu.

V. Relevantni propisi

22. U **Zakonu o državnoj službi FBiH** („Službene novine FBiH“ br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05 i 8/06) relevantne odredbe glase:

Član 31. st. 1. i 2.

Postavljenje državnog službenika

1. Državnog službenika postavlja rukovodilac organa državne službe, uz prethodno pribavljeno mišljenje Agencije, s liste uspješnih kandidata koji su prošli javni konkurs.

2. Rezervna lista uspješnih kandidata čuva se do isteka probnog rada postavljenoga državnog službenika.

23. U Uredbi o uvjetima, načinu i programu polaganja ispita općeg znanja i stručnog ispita za kandidate za državnu službu u FBiH („Službene novine FBiH“ br. 69/06, 78/06 i 63/08) relevantne odredbe glase:

Član 26.

Kandidat koji je uspješno položio pismeni dio, pristupa intervjuu na kojem mu članovi Komisije za izbor postavljaju određeni broj pitanja.

Broj pitanja koja se postavljaju na intervjuu utvrđuje Komisija za izbor i isti imaju za cilj da utvrde stepen znanja i sposobnosti kandidata za obavljanje poslova konkretnog radnog mjesta na koje se prijavio, te sposobnosti kandidata da se prilagodi promjenljivoj radnoj sredini.

Pitanja na intervjuu mogu se odnositi i na radno iskustvo kandidata, njegovu stručnu spremu, kvalifikacije kao i druge informacije koje je kandidat naveo u svojoj prijavi.

Komisija vodi zapisnik o toku intervjua sa svim kandidatima.

Intervju ne može biti duži od 30 minuta.

Član 27.

Kandidata na intervjuu ocjenjuje svaki član Komisije dodjeljujući mu određen broj bodova najviše 40 bodova.

Konačnu ocjenu kandidata na intervjuu čini zbir bodova datih od strane svakog člana Komisije podijeljen sa brojem članova Komisije.

Broj bodova utvrđen u skladu sa stavom 2. ovog člana podijeljen sa maksimalnim brojem bodova predstavlja procenat osvojenih bodova na intervjuu.

Ukoliko se kandidat prijavio za dva ili više radnih mjesta različitog nivoa unutar iste oblasti, Komisija za izbor će dati odvojene ocjene za svako od ovih mjesta, u zavisnosti od specifičnih uslova koji se za ta radna mjesta trže.

Član 28.

Zbir procenata ostvaren na pismenom dijelu stručnog ispita i intervjuu, podijeljen sa dva, predstavlja ukupan procenat osvojenih bodova na stručnom ispitu za svakog kandidata.

Član 29.

Komisija za izbor utvrđuje listu kandidata u skladu sa rezultatima postignutim na stručnom ispitu.

Član 30.

Listu uspješnih kandidata čine kandidati koji su na stručnom ispitu postigli najmanje 70% od ukupnog broja bodova.

Listu uspješnih kandidata Agencija dostavlja rukovodiocu organa državne službe u čije je ime proveden javni konkurs.

Član 31.

Agencija, kandidate učesnike javnog konkursa pismeno obavještava o rezultatima konkursa.

Akt iz stava 1. ovog člana ima karakter zaključka u upravnom postupku.

24. U **Pravilniku o jedinstvenim kriterijima, pravilima i postupku imenovanja i postavljanja državnog službenika u organima državne službe u FBiH** („Službene novine FBiH“ br. 7/05, 8/10 i 75/10), koji se primjenjivao u konkretnom slučaju, relevantne odredbe glase:

Član 2.

Postavljenje državnog službenika vrši se sa liste uspješnih kandidata koju utvrđuje predsjedavajući Komisije za izbor nakon provedenog postupka ocjenjivanja kandidata koji su polagali stručni ispit u okviru javnog konkursa.

Listu uspješnih kandidata čine kandidati koji su na stručnom ispitu postigli najmanje 70% od ukupnog broja bodova predviđenih za stručni ispit.

Član 3.

Listu uspješnih kandidata Komisija za izbor dostavlja organu nadležnom za imenovanje, rukovodiocu organa državne službe u čije je ime proveden javni konkurs i Agenciji za državnu službu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Agencija). U pravilu, za državnog službenika postavlja se onaj kandidat koji je prilikom polaganja stručnog ispita, u okviru javnog konkursa, osvojio najveći broj bodova.

Član 4.

Rukovodilac organa državne službe u čije ime je proveden javni konkurs zatražit će, u roku od osam dana od dana dobijene liste uspješnih kandidata, mišljenje Agencije o postavljenju državnog službenika sa liste uspješnih kandidata.

Član 5.

Ukoliko je mišljenje Agencije o postavljenju državnog službenika negativno, Agencija je dužna dati posebno obrazloženje i predložiti postavljenje jednog od preostalih kandidata sa liste uspješnih kandidata.

Rukovodilac organa državne službe će u roku od osam dana od dana dostavljenog mišljenja iz stava 1. ovog člana izvršiti postavljenje državnog službenika uzimajući u obzir mišljenje Agencije.

Član 6.

Ako se radi o imenovanju rukovodioca organa državne službe koji je državni službenik, organ nadležan za imenovanje odlučit će kojeg će kandidata sa liste uspješnih kandidata imenovati na radno mjesto u organu državne službe.

Član 7.

Organ nadležan za imenovanje, odnosno rukovodilac organa državne službe donijet će rješenje o imenovanju, odnosno postavljenju državnog službenika u roku od osam dana od dana dostave liste uspješnih kandidata, odnosno pribavljenom mišljenju Agencije.

Član 10.

Ostale kandidate koji su učestvovali na javnom konkursu Agencija pismeno obavještava o rezultatima konkursa.

Akt iz stava 1. ovog člana ima karakter zaključka u upravnom postupku.

Član 11.

Sve uspješne kandidate, osim onog koji je postavljen na odgovarajuće radno mjesto, Agencija stavlja na rezervnu listu za to radno mjesto, prema redoslijedu koji je u skladu sa ukupnim zbirom bodova dobio svaki od kandidata.

Rezervna lista za određeno radno mjesto važi sve dok postavljeni državni službenik ne prođe probni period, u skladu sa Zakonom o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Član 12.

Agencija je dužna da svakog kandidata sa rezervne liste obavijesti o postavljenju određenog kandidata na određeno radno mjesto na koje je on konkurisao, njegovom ukupnom broju bodova koje je dobio, sa naznakom da se nalazi na rezervnoj listi.

25. U **Zakonu o parničnom postupku** („Službene novine FBiH“ br. 53/03, 73/05 i 19/06) relevantne odredbe glase:

Član 10.

Sud je dužan provesti postupak bez odugovlačenja i sa što manje troškova, te onemogućiti svaku zloupotrebu prava koja strankama pripadaju u postupku.

VI. Dopustivost

26. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

27. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku kojeg je koristio.

28. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je Presuda Vrhovnog suda broj 58 0 P 036085 11 Rev od 23. aprila 2013. godine protiv koje nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Zatim, osporenu presudu apelant je primio 11. juna 2013. godine a apelacija je podnesena 10. avgusta 2013. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neosnovana.

29. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

30. Apelant pobija navedene presude, tvrdeći da su tim presudama prekršena njegova prava iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije.

31. Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

[...]

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima i druga prava u vezi sa krivičnim postupkom.

32. Član 6. stav 1. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1) Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. [...]

33. Ustavni sud, prije svega, zapaža da su predmet osporavanja apelacijom odluke donesene u postupku koji se odnosio na konkursnu proceduru, dakle, da se radilo o postupku u kojem je odlučivano o građanskim pravima i obavezama apelanta, pa su član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. stav 1. Evropske konvencije primjenljivi.

U odnosu na ostale aspekte prava na pravično suđenje

34. Apelant smatra da su redovni sudovi prilikom donošenja svojih odluka proizvoljno primijenili materijalno pravo kada su zaključili da su obavještenja ostalim kandidatima postala pravosnažna, te da budući da je samo on podnio žalbu protiv usmenog ispita taj ispit trebalo ponoviti samo u odnosu prema apelantu. U vezi s tim, Ustavni sud ukazuje da, prema praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud) i Ustavnog suda, zadatak ovih sudova nije da preispituju zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene materijalnog prava (vidi, Evropski sud, *Pronina protiv Rusije*, odluka o dopustivosti od 30. juna 2005. godine, aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan supstituirati redovne sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je uopćeno zadatak redovnih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Evropski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. maja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadatak Ustavnog suda je da ispita da li je eventualno došlo do povrede ili zanemarivanja ustavnih prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na djelotvoran pravni lijek i dr.), te da li je primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminacijska.

35. U konkretnom slučaju Ustavni sud zapaža da su redovni sudovi dali jasna i argumentirana obrazloženja o pitanju da li je trebalo pozvati i ostale kandidate na ponovni usmeni ispit, te da su se pritom pozvali na relevantne odredbe Zakona, Pravilnika i Uredbe citirane u prethodnim tačkama ove odluke a takva obrazloženja Ustavni sud ne smatra proizvoljnim. Ustavni sud smatra da su obrazloženja osporenih presuda u skladu sa standardima Evropske konvencije, kao i da ih apelant svojim navodima ničim nije doveo u pitanje. Zbog toga, Ustavni sud smatra da su ovi apelantovi navodi neosnovani.

36. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da u konkretnom slučaju nije bilo kršenja prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvenciju u odnosu na primjenu materijalnog prava.

U odnosu na "suđenje u razumnom roku"

37. Apelant, također, smatra da mu je, zbog dužine trajanja predmetnog postupka, prekršeno pravo na "suđenje u razumnom roku" iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije.

38. S tim u vezi, Ustavni sud, prije svega, ističe da se, prema konzistentnoj praksi Evropskog i Ustavnog suda, razumnost dužine trajanja postupka mora ocjenjivati u svjetlu okolnosti pojedinog predmeta, vodeći računa o kriterijima uspostavljenim sudskom praksom Evropskog suda, a naročito o složenosti predmeta, ponašanju strana u postupku i nadležnog suda ili drugih javnih vlasti, te o značaju koji konkretna pravna stvar ima za apelanta (vidi, Evropski sud, *Mikulić protiv Hrvatske*, aplikacija broj 53176/99 od 7. februara 2002. godine, Izvještaj broj 2002-I, stav 38).

a) Period koji se uzima u obzir

39. Ustavni sud zapaža da je predmetni postupak započeo 3. decembra 2007. godine, kada je apelant podnio tužbu Općinskom sudu protiv tuženih, a da je okončan presudom Vrhovnog suda od 23. aprila 2013. godine. Dakle, predmetni postupak je trajao pet godina i pet mjeseci, i to je period koji će Ustavni sud ispitati.

b) Analiza dužine trajanja postupka

40. U konkretnom slučaju, u pogledu ocjene složenosti predmeta, Ustavni sud zapaža da je predmet konkretnog postupka bilo pitanje utvrđivanja apelantovih prava vezanih za prijavu na javni konkurs. S tim u vezi, Ustavni sud smatra da se nije radilo o složenim činjeničnim i pravnim pitanjima koja su redovni sudovi trebali razmotriti, ali da se radilo o hitnom postupku.

41. Ustavni sud zapaža da je, nakon što je apelant podnio predmetnu tužbu, Osnovni sud od samog početka aktivno radio na predmetu, a što je vidljivo iz činjenica predmeta prezentiranih u prethodnim tačkama ove odluke, te da je donio prvostepenu presudu 24. septembra 2009. godine, dakle, za manje od dvije godine. Ustavni sud zapaža da, iako je predmetna presuda Općinskog suda ukinuta i predmet vraćen na ponovni postupak tom sudu rješenjem Kantonalnog suda od 2. septembra 2010. godine, ponovljeni postupak na tri sudske instance okončan za dvije godine i sedam mjeseci. S tim u vezi, Ustavni sud smatra da se u konkretnom slučaju ne može smatrati da je predmetni postupak predugo trajao s obzirom na to da je ukupno trajanje postupka od pet godina i

pet mjeseci na tri sudske instance u granicama razumnog trajanja. Zbog toga, Ustavni sud smatra da su i ovi apelantovi navodi neosnovani.

42. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud smatra da u konkretnom slučaju ne postoji kršenje apelantovog prava na "suđenje u razumnom roku" kao jednog od elemenata prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije.

VIII. Zaključak

43. Nema kršenja prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije kada su redovni sudovi za svoja odlučivanja dali jasne i argumentirane razloge u kojima nema ništa što bi ukazivalo na proizvoljnost u primjeni materijalnog prava i kada je postupak povodom apelantove tužbe na tri sudske instance okončan za pet godina i pet mjeseci.

44. Na osnovu člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

45. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Mirsad Ćeman